

SCRISOARE FARA PUNCT

STOMFF ANDREI AUREL

SCRISOARE FĂRĂ PUNCT

Lumea pare că-și prăvale peste mine nenorocul.
Tot ce vreau să fac se surpă, ca un zid de mânăstire.
În zadar încerc să-mi aflu, lângă tine, timpul, locul,
Căci mă cotropesc pustiiuri, ard în flăcări de iubire.

Tare-aș vrea să nu am gânduri, să nu știu rosti cuvinte.
Voia ta să mă prefacă într-o fără chip statuie.
Lumea toată să mă uite, ca pe-o piatră fără minte.
Colbul ridicat de vânturi, peste mine să se suie.

Steiul rece n-are patimi, neiubind el nu greșește.
Teama-i e numai de ploaie, de arșiță și de ger.
Eu mă tem numai de tine. Ca un ghimpe simt cum crește
Gândul că-ți inearcan ochii cărora iertare cer.

Nu mă alunga din suflet, nu-mi răpi al vieții drept.
N-am pe lume idealuri mai de preț decât mi-ești tu.
Înțelege-mă că singur, timpul nu mi-l mai aștept
Și mă răstignesc pe-o cruce de trifoi și acaju.

Dacă soarta nu-mi răsfată nopțile cu trupu-ți cald,
Dacă zorii mă așteaptă istovit numai de vise,
Nu-mi răpi și apa vie cu sclipire de smarald.
Nu-mi opri în lume calea, nu-mi lua clipele promise.

Dă-mi un semn că nu e ură, ce-am crezut a fi curată
Dragoste venind din stele și mergând spre nesfârșit.
Nu te-ndeparta de mine, întâmplare minunată.
De-ai fi fost doar o nălucă, tot atât te-aș fi iubit.

Răni adânci au prins în mine, împietrite rădăcini.
Doare gândul, dor și ochii, glasul cu sarcasm mă doare.
Tu care-mi daduse-și viața, tu care-mi dădeai lumină,
Pentru ce mă lași de-acuma viscolit de-ntunecare?

Din adânc mă strigă bunii și mă simt bătrân deodată.
Dorul mi-a săpat pe frunte, dese prunduri pentru gânduri.
Și o șoptă ma-nfloara. Fost-am sau n-am fost vreodată
Numai chipurile-ascunse, tainic în aceste rânduri?

Oare să fi fost aievea, brațul, sânul tău fierbinte?

Am visat că ning spre tine? Măinile ți le-am visat
Atingându-mi ochii, gura, încercând să mă alinte?
Spune-mi tu nălucă dulce, vis a fost? Adevărat?

Te iubesc ca pe-o văpaie ce mă mistuie încet.
Vis, statuie sau femeie, tu ești singurul meu crez.
Am greșit ieșind din matca unui neștiut poet.
Tu mi-ești treaptă către viață, tu mi-ești vieții meterez.